

ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା ପେପର ମିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଲିମିଟେଡ୍

୨, ନଭେମ୍ବର ୨୦୦୧

[ଡି. ପି. ମହପାତ୍ର ଏବଂ ଶିବରାଜ ଭି. ପାଟିଲ, ନ୍ୟାୟମୁର୍ତ୍ତିସ୍ବୟଂ]

ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, ୧୯୦୮-ଆଦେଶ ୩୨, ନିୟମ ୧ ।

ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ନିବନ୍ଧିତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀ-କମ୍ପାନୀ—
ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ପ୍ରାୟ ସମାନ ଏବଂ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଥିବା କମ୍ପାନୀ ନାମ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା
ଉତ୍ତରଦାତା-କମ୍ପାନୀ— ଏହାର ବ୍ୟବସାୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନାହିଁ— ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ଉଲ୍ଲଂଘନ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲା— ସେହି ନାମ ବ୍ୟବହାରରୁ ବିରତ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା
ପ୍ରଦାନ— ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା— ନିର୍ଣ୍ଣୟ: ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଆଦେଶ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ
କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ବାଦୀ-କମ୍ପାନୀ ପ୍ରଥମଦୃଷ୍ଟି ଗତ ଭାବରେ ଏକ ମାମଲା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା
ଯେ, ଏପରି ନାମର ବ୍ୟବହାର ବାଦୀ-କମ୍ପାନୀର ବ୍ୟବସାୟକୁ କ୍ଷତିକାରକ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ
କରିବ— ବ୍ୟାପାର ଏବଂ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଅଧିନିୟମ, ୧୯୫୮— ଧାରା ୧୦୫ ଏବଂ ୧୦୬ ।

ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା, ପ୍ରତିବାଦୀ-ଆପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ଦାଖଲ କରି, ତାଙ୍କ
କର୍ପୋରେଟ୍ ନାମ କିମ୍ବା ବ୍ୟାପାରିକ ଶୈଳୀର ଅଂଶ ଭାବେ "ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା" ନାମ କିମ୍ବା
ତାହା ସହ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଥିବା ସମାନ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର
ବିଚାର ଆଦେଶ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦି -ଉତ୍ତରଦାତା ସେହି ପ୍ରଭାବରେ ଏକ
ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଆଦେଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ବାଦୀ-
ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ, ସେ ୧୯୪୮ ମସିହାରୁ "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ଏବଂ "ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା"
ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାପାର ଏବଂ ପଣ୍ୟଚିହ୍ନ ଅଧିନିୟମ, ୧୯୫୮ ର
ଧାରା ୧୨ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଣ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ପଞ୍ଜୀକୃତ ବ୍ୟାପାରଚିହ୍ନ ଥିଲା, ଯାହା ଭାରତରେ
ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲା ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ପଣ୍ୟ ଓ ସେବା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା । ୧୯୯୬ ମସିହାରେ

ମକଦ୍ଦମାକାରୀ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ବ ଏବଂ ତାହାର କର୍ପୋରେଟ୍ ନାମ ବିଷୟରେ ଜାଣିଲେ, ଯାହା ଉଚ୍ଚାରଣ, ଦୃଶ୍ୟମାନ ରୂପ ଏବଂ ଗଠନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମକଦ୍ଦମାକାରୀ କମ୍ପାନୀର ନାମଗୁଡ଼ିକ ସହ ପ୍ରାୟ ସମାନ ଏବଂ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦୃଶ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ମକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ ସଭାବନା ଏବଂ ଖ୍ୟାତିର ଲାଭ ଉଠାଇ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ।

ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକକ ବିଚାରପତି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଜାରି କରି, ବାଦୀ ଏକ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ମାମଲା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିବାର କହିଛନ୍ତି । ଏହା ବିରୋଧରେ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲକୁ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ-ଉତ୍ତରବାଦୀ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରଥମଦୃଷ୍ଟିରେ ମାମଲା ସଫଳତାର ସହିତ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଆଦେଶ ନ ମିଳିଲେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରେ ଅପୂରଣୀୟ କ୍ଷତି ଓ ଆଘାତ ସୃଷ୍ଟି ହେବ, ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀ-ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

1. 1 ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ବାଦୀ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏକ ମାମଲା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅପୂରଣୀୟ କ୍ଷତିର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, ଯାହାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷିରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିନଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀ-କମ୍ପାନୀକୁ ତାହାର ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ବ୍ୟବସାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ "ମହେନ୍ଦ୍ର" କିମ୍ବା "ମହେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ର" ନାମ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ବିରତ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଜାରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

1.2. ଅଭିଯୋଗକାରୀ ପାଞ୍ଚ ଦଶକରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ନିଜ କମ୍ପାନୀ/ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ଏବଂ "ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ନାମଟି ଏକ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା ବାଣିଜ୍ୟିକ ମହଲରେ ଏକ ନାମ ଅର୍ଜନ କରିଛି । ଲୋକମାନେ "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ନାମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାନର ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ସେବା ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ବୋଲି ମନେ କରିବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ବାରା ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ

ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା ପେପର ମିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଲିମିଟେଡ୍

[ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଡି. ପି. ମହପାତ୍ର]

ମହଲରେ ଏହି ନାମର ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଯେକୌଣସି ପ୍ରୟାସରୁ ଏହି ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବନାରେ ଏହା ଏହି ଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଯେ ତାହାର ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ କମ୍ପାନୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି । ଏପରି ବ୍ୟବହାର ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରେ ।

ମକା ଉତ୍ପାଦ ବିଶୋଧନ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ସାକ୍ରିଲା ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ ଲିମିଟେଡ୍, [1960] 1 SCR 968; ଖାଣ୍ଡର ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଆଣ୍ଡୋକ୍ସ ଇଣ୍ଡିଆ ପ୍ରାଇଭେଟ ଲିମିଟେଡ୍, [1990] Supp. SCC 727; ଏସ୍. ଏମ୍. ଡାଇଲେକ୍ଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ କ୍ୟାଡବରୀ (ଇଣ୍ଡିଆ) ଲିମିଟେଡ୍, [2000] 5 SCC 573; କାଡିଲା ହେଲ୍ସ କେୟାର ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ କାଡିଲା ଫାର୍ମାସୁଟିକାଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍, [2001] 5 SCC 73; ଡକ୍ଟର ପରମାନନ୍ଦ ଲାଲ୍‌ଖାନୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ କାଲ୍‌ହେସ୍ଟ୍ରା (ଇଣ୍ଡିଆ) ଲିମିଟେଡ୍, AIR (1969) Bombay 24 (V 56C 5); ବାତ୍ରା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ମେସର୍ସ ପ୍ୟାରେ ଲାଲ୍ ଆଣ୍ଡ କୋ., AIR (1985) Allahabad 242 ଏବଂ କିର୍ଲୋସ୍କର ଡିଜେଲ ରେକର୍ଡ୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ କିର୍ଲୋସ୍କର ପ୍ରୋପ୍ରାଇଟାରୀ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, AIR (1996) Bombay 149, ମାମଲା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7805 / 2001 ।

ସି. ଏ. ଏନ୍. ସଂଖ୍ୟା 1058/1998 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 2.12.98 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ପି. ଏନ୍. ମିଶ୍ର, କେ. ଏଲ୍. ଜାହାନୀ ଏବଂ ପଙ୍କଜ କୁମାର ସିଂହ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. ଏଫ୍. ନରିମାନ୍, ନିଖିଲେଶ୍ ପାଞ୍ଜାଲ, ମହେଶ ଅଗ୍ରୱାଲ, ରଷି ଅଗ୍ରୱାଲ, ମନୁ କ୍ରିଷ୍ଣନ୍, ଆଲୋକ କୁମାର ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଇ. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଡି. ପି. ମହପାତ୍ର, ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ "ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା" ନାମ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁ ଆଦେଶକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ଵାରା ବର୍ଜାଯ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଅପିଲରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଏଠାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିବା ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଲିମିଟେଡ୍, ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 4007/1998 ଦାଖଲ କରି, ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀ ଥିବା ମହେନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହେନ୍ଦ୍ରା ପେପର୍ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବିରୋଧରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଏକ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ତାହାକୁ ତାହାର କର୍ପୋରେଟ୍ ନାମ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟିକ ଶୈଳୀର ଅଂଶ ଭାବେ " ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା " ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ବା "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ଏବଂ/କିମ୍ବା "ମହିନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହିନ୍ଦ୍ରା" ସହ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଥିବା କୌଣସି ଶବ୍ଦକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ବାରଣ କରାଯାଉ । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ, ବାଦୀ ପ୍ରତିବାଦୀ ବିରୋଧରେ ସମାନ ସର୍ତ୍ତରେ ଏକ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଆଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଅନାବଶ୍ୟକ ବିବରଣୀକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ବାଦୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ଭାରତୀୟ କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1913 ଅନୁସାରେ ନିବନ୍ଧିତ ଏବଂ ସ୍ଥାପିତ ଏକ 'କମ୍ପାନୀ' ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956 ଅନୁସାରେ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥିତ କମ୍ପାନୀ । ଏହା ଅକ୍ଟୋବର, 1945ରେ "ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଲିମିଟେଡ୍" ନାମରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ପରେ 13 ଜାନୁଆରୀ, 1948ରେ "ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଲିମିଟେଡ୍" କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । ବାଦୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ, ଉକ୍ତ କମ୍ପାନୀ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଗ୍ରୁପ୍ସ ପ୍ରମୁଖ କମ୍ପାନୀ, ଯାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆହୁରି 15ଟି କମ୍ପାନୀ ଅଛି, ଯଥା:

1. ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଫାଇନାନ୍ସିଆଲ ସର୍ଭିସେସ୍ ଲିମିଟେଡ୍
2. ମହିନ୍ଦ୍ରା ଏକ୍ସପୋର୍ଟସ୍ ଲିମିଟେଡ୍
3. ମହିନ୍ଦ୍ରା ଷ୍ଟିଲ୍ ସର୍ଭିସେସ୍ ସେଣ୍ଟର ଲିମିଟେଡ୍
4. ମହିନ୍ଦ୍ରା ଫୋର୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ।

ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା ପେପର ମିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଲିମିଟେଡ୍

[ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଡି. ପି. ମହପାତ୍ର]

5. ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆପ୍ଲାଏଡ୍ ସିଷ୍ଟମ୍ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ଲିମିଟେଡ୍
6. ମହିନ୍ଦ୍ରା ସିଷ୍ଟାର୍ଡ ପ୍ରଡକ୍ଟ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ।
7. ମହିନ୍ଦ୍ରା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଆଣ୍ଡ କେମିକାଲ ପ୍ରଡକ୍ଟ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ।
8. ମହିନ୍ଦ୍ରା ନେଟୱର୍କ ସର୍ଭିସେସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ।
9. ମହିନ୍ଦ୍ରା ଇନଫରମେସନ୍ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ସିଷ୍ଟମ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ।
10. ମହିନ୍ଦ୍ରା ରିଅଲିଟି ଆଣ୍ଡ ଇନଫ୍ରାଷ୍ଟ୍ରକ୍ଚର ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଲିମିଟେଡ୍ ।
11. ମହିନ୍ଦ୍ରା ୟୁ. ଏସ. ଏ. Inc. ୟୁ. ଏସ. ଏ.
12. ମହିନ୍ଦ୍ରା ହେଲେନିକ ଅଟୋ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି ଏସ୍. ଏ. ଗ୍ରୀସ୍ ।
13. ମହିନ୍ଦ୍ରା ବ୍ରିଟିଶ୍ ଟେଲିକମ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ।
14. ମହିନ୍ଦ୍ରା ହୋଲ୍ଡିଂସ୍ ଆଣ୍ଡ ଫାଇନାନ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ।
15. ମହିନ୍ଦ୍ରା ଏକର୍ସ କନସଲ୍ଟିଙ୍ଗ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଲିମିଟେଡ୍ ।

ବାଦୀଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ, "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ଶବ୍ଦଟି ଏହାର ପଞ୍ଜୀକୃତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ, ଯାହାର ପଞ୍ଜୀକରଣ ସଂଖ୍ୟା 338997, ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟାପାର ଏବଂ ପଣ୍ୟଚିହ୍ନ ଅଧିନିୟମ, 1958 ର (ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ "ଏହି ଅଧିନିୟମ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖିତ) ର ଶ୍ରେଣୀ 12 ଅନ୍ତର୍ଗତ ସାମଗ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ । ବାଦୀଙ୍କ ମତାନୁସାରେ, "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ଶବ୍ଦଟି କେବଳ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ନୁହେଁ, ବରଂ ବାଦୀ ଏବଂ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କର ନାମର ପ୍ରମୁଖ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ନାମ ବହନ କରୁଥିବା କମ୍ପାନୀମାନେ କାର, ଜିପ୍, ଟ୍ରାକ୍ଟର, ମୋଟର ସ୍କେୟାର ପାର୍ଟସ୍, କୃଷି ଉପକରଣ, ରସାୟନ, ହୋଟେଲ, ରିଅଲ୍ ଏଷ୍ଟେଟ୍, ରସ୍ତା, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସଫ୍ଟୱେର ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଯନ୍ତ୍ରାଂଶ ଇତ୍ୟାଦି ପରି ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି । ବାଦୀ ଏବଂ ଏହାର ଗୋଷ୍ଠୀର କିଛି କମ୍ପାନୀଙ୍କର ବାର୍ଷିକ କାରବାର 3,000 କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଅଟେ । ବାଦୀ ଏବଂ ତାହାର କମ୍ପାନୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାପନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଇଁ ବଜାର ବିକାଶ ଉପରେ ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟୟ ପ୍ରାୟ ୯

କୋଟି ଟଙ୍କା । ବାଦୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ନାମ ଏବଂ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ଭାରତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକପ୍ରିୟ ଏବଂ ଏହା ବାଦୀଙ୍କର ଉତ୍ପାଦ ଓ ସେବା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ । ଏହା ସହ ଆହୁରି ଦାବି କରାଯାଇଛି ଯେ ମହିନ୍ଦ୍ରା କମ୍ପାନୀ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କର ସମଗ୍ର ଦେଶବ୍ୟାପୀ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ବିତରଣ ଏଜେଣ୍ଟମାନଙ୍କର ଏକ ଜାଲ ରହିଛି । "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ନାମ ଏବଂ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ଏହାର ସମସ୍ତ ଉତ୍ପାଦ ସହିତ ପ୍ରଚାରମୂଳକ ସାମଗ୍ରୀରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ଏବଂ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୁଏ । ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପାଦିତ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଉଥିବା ପଣ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚ ଗୁଣମାନ, ଏବଂ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କର ପଣ୍ୟ ଓ ସେବାର ଉଚ୍ଚ ଗୁଣମାନକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ବାଦୀ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ଯେ "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ନାମ ଏବଂ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ କେବଳ ବାଦୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀଭୁକ୍ତ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମାତ୍ର ପରିଚିତ ହୋଇପାରିଛି ଏବଂ ଭାରତ ତଥା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵର ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିପୁଳ ସୁନାମ ଓ ସଦ୍ଭାବ ଅର୍ଜନ କରିଛି । ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆହୁରି ଉପସ୍ଥାପିତ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ, ପ୍ରାୟ ଅଗଷ୍ଟ, 1996 ମସିହାରେ ସେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସାର୍ବଜନିକ ବିବରଣ ପତ୍ରିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଅସ୍ଥିତ ଏବଂ ତାଙ୍କର କର୍ପୋରେଟ୍ ନାମ ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ନାମ ବାଦୀଙ୍କ ନାମ ସହ ପ୍ରାୟ ସମାନ; କେବଳ 'ମହିନ୍ଦ୍ରା' ଶବ୍ଦରେ 'i' ର ସ୍ଥାନରେ 'e' ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣବିନ୍ୟାସର ତପାତ ରହିଛି । ବାଦୀଙ୍କ ଦାବି ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚାରଣ, ଦୃଶ୍ୟରୂପ ଏବଂ ଗଠନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପ୍ରାୟ ଅଭିନ୍ନ ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦୃଶ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିବରଣ ପୁସ୍ତିକାରେ "ମହେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ର" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟ ନାମଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଲେଖାଯାଇଛି । ବାଦୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରଚାରଣା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଦୀଙ୍କ ସହଯୋଗୀ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବାଦୀଙ୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉପରେ କାରବାର କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ବାଦୀ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ଯେ ନାମ/ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ଵାରା; ପ୍ରଚାରଣାତ୍ମକ ଭାବରେ ବାଦୀଙ୍କ ନାମ ସହିତ ଏହାର କର୍ପୋରେଟ୍ ନାମ ଭାବରେ ସମାନ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦୀଙ୍କର ବୋଲି ଭୁଲଭାବେ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା କିମ୍ବା ସେପରି କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦୀଙ୍କର ବୋଲି ଭୁଲଭାବେ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବା । ଏହା ବାଦୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ଵାରା ବାଦୀଙ୍କ ସଭାବନା ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉପରେ କାରବାର କରୁଛନ୍ତି ।

28 ଅଗଷ୍ଟ, 1996 ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ବାଦୀ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ତାହାର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ସେ ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିଭୂତି ଏବଂ ବିନିମୟ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପୁଞ୍ଜି ବଜାର ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇ, ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଦୀଙ୍କ କର୍ପୋରେଟ୍ ନାମ ସହ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଥିବା ସମାନ ଏକ କର୍ପୋରେଟ୍ ନାମ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ନୋଟିସର ଉତ୍ତରରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏହି ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେ “ମହେନ୍ଦ୍ରା” ନାମଟିକୁ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠାର ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଯେ ସେ ସଠିକ୍ ସହିତ ଉକ୍ତ ନାମ ଏବଂ ଶୈଳୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ତାହାପରେ ବାଦୀ ଏହି ମାମଲା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ମାମଲାର ପ୍ରତିବାଦୀ, ଯିଏ ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀ, ମୂଳତନ୍ତ୍ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମହେନ୍ଦ୍ର ଜି. ପରଞ୍ଜାନୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଜବାବି ଶପଥପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ଆପଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଶପଥକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ମହଲରେ “ମହେନ୍ଦ୍ରଭାଇ” ନାମରେ ଅଧିକ ପରିଚିତ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ନାମିତ “ମହେନ୍ଦ୍ର ହାଉସ”ରେ ବସବାସ କରନ୍ତି । ସେ ମହେନ୍ଦ୍ର ଜି. ପରଞ୍ଜାନୀ ନାମରେ ଆୟକର ଦାଖଲ କରୁଥିଲେ । 1974 ମସିହାରେ ସେ ଗୁଜରାଟର ପ୍ରାକ୍ତିଜା ଜିଲ୍ଲାରେ ‘ମହିନ୍ଦ୍ରା ରେଡିଓ ହାଉସ’ ନାମରେ ନିଜର ଏକକ ମାଲିକାନା ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଚାରି ବର୍ଷ ପରେ, ସେ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ‘ମହେନ୍ଦ୍ର ଆଣ୍ଡ ମହେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ କମ୍ପାନୀ’ ନାମରେ ଏକ ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଶପଥକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ, ତାଙ୍କ ଭଗିନୀଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ‘ମହେନ୍ଦ୍ର’ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥାର ନାମ ‘ମହେନ୍ଦ୍ର ଆଣ୍ଡ ମହେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ କମ୍ପାନୀ’ ରଖାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀ ଆହୁରି ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ, 1 ଜାନୁଆରୀ, 1982 ରେ ଉକ୍ତ ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା ସିଂହ କମ୍ପାନୀର ସହଭାଗୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ‘ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା ସିଂହ ପ୍ରାଇଭେଟ ଲିମିଟେଡ୍’ ନାମରେ ଏକ ଘରୋଇ ଲିମିଟେଡ୍ କମ୍ପାନୀ ଭାବେ ନିବନ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ 7, ଏଲୋରା କମର୍ସିଆଲ ସେକ୍ଟର, ଜିପିଓ, ଅହମ୍ମଦାବାଦ ସମ୍ମୁଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ‘ମହେନ୍ଦ୍ରା ମ୍ୟୁଜିକ ଆଣ୍ଡ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ’ ନାମରେ ଆଉ ଏକ ଏକମାତ୍ର ମାଲିକାନାଭିତ୍ତିକ ସଂସ୍ଥା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା 1983 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସଂସ୍ଥାକୁ ବିକ୍ରୟ କର ଆଇନ ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ନିବନ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଆହୁରି ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ, 1994

ମସିହାରେ ଉକ୍ତ ମୂଲତାନ୍ତ (ଓରଫ୍ ମହେନ୍ଦ୍ରଭାଇ ଜି. ପରଖାନୀ) ତାଙ୍କ ଭାଇ ତ୍ରିକମ୍ବାଇ ପରଖାନୀ ଏବଂ ଦୟାଲଭାଇ ପରଖାନୀଙ୍କ ସହ ମିଶି 'ମହେନ୍ଦ୍ର ଆଣ୍ଡ ମହେନ୍ଦ୍ର ପେପର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍' ନାମରେ ଏକ କମ୍ପାନୀ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମତାନୁସାରେ, 'ମହେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ର' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟିକ ନାମର ଏକ ଅବିରତ ଧାରା ଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେମାନେ 1974 ମସିହାରୁ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ବ୍ୟବହାର କରୁଆସୁଛନ୍ତି । ଅଂଶଧାନ ବିକ୍ରି 25.7.1996 ରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହିଟି 6.8.1996 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟାପକ ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରୟାସ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରତିବାଦୀ 100% ଅଂଶଧାନ ବିକ୍ରି କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ସଭାବନାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ପ୍ରତିବାଦୀ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ 'ମହେନ୍ଦ୍ର' ନାମଟି ଗୁଜରାଟରେ ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ ଏକ ନାମ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଗୁଜରାଟରେ ଏହି ନାମରେ ଅନେକ ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି । ପ୍ରତିବାଦୀ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଉତ୍ପାଦ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ସହ ସମାନ ନୁହେଁ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ବ୍ୟବସାୟ, ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କୌଣସି କମ୍ପାନୀର ବ୍ୟବସାୟକୁ ଆକ୍ଷାଦିତ କରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତିବାଦୀ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ଯେ 'ମହେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ର' ନାମରେ ତାହାର ନିଜସ୍ଵ ସୁନାମ ରହିଛି ଏବଂ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ନାମ ସହ ସଦୃଶ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ନାମରୁ ସେ କୌଣସି ଲାଭ ହାସଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଏହି ଦାବି ଯେ 'ମହେନ୍ଦ୍ର' ଏବଂ/କିମ୍ବା 'ମହେନ୍ଦ୍ର ଆଣ୍ଡ ମହେନ୍ଦ୍ର' ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ କୌଣସି ଭାବରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀ କିମ୍ବା ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ କମ୍ପାନୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ସହ ପରିଚିତ ହୋଇଯାଇଛି, ତାହାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାହାର କମ୍ପାନୀର ନାମକୁ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ନାମ ସହ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦୃଶ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟାପାର କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟକୁ ନିଜର ବୋଲି ଭୁଲଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା କିମ୍ବା ସେପରି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାବିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀ ଏହି ଦାବି ମଧ୍ୟ ଉଠାଇଛନ୍ତି ଯେ ସୁବିଧାର ସନ୍ତୁଳନ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ଅପୂରଣୀୟ କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ ।

ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ବିଚାର କରି, ମାନ୍ୟବର ଏକକ ବିଚାରପତି ତାଙ୍କ ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ଜାରି କରିଥିଲେ: “ଏହିପରି, ମାମଲା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା (a), (b) ଏବଂ (c)ର ସର୍ତ୍ତାନ୍ତରାରେ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ରହିବ । ପ୍ରାର୍ଥନା (a), (b) ଏବଂ (c) ନିମ୍ନପ୍ରକାର ଥିଲା:”

(a) ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସ୍ୱୟଂ, ତାହାର ସେବକମାନେ, ପ୍ରତିନିଧିମାନେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ, ଏହି ମାମଲାର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ତାହାର କର୍ପୋରେଟ୍ ନାମ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟିକ ଶୈଳୀର ଅଂଶ ଭାବେ “ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା” ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ବା “ମହିନ୍ଦ୍ରା” ଏବଂ/କିମ୍ବା “ମହିନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହିନ୍ଦ୍ରା” ସହ ପ୍ରତାରଣାମୂଳକ ଭାବେ ସଦୃଶ ଥିବା କୌଣସି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ବିରତ ରଖାଯାଉ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ/କିମ୍ବା ସେବାଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦୀମାନଙ୍କର ବୋଲି ଭୁଲ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେପରି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବା, କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକ ବାଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ କିମ୍ବା କୌଣସି ଭାବରେ ସଂଯୁକ୍ତ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ କରାଇବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଉ ।

(b) ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ଓ ଅନ୍ତିମ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲାଭିତ ଥିବା ସମୟରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସ୍ୱୟଂ, ତାହାର ସେବକମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ, ଏହି ମାମଲାର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ତାହାର ଉତ୍ପାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ “ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା” ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ବା “ମହିନ୍ଦ୍ରା ” ଏବଂ/କିମ୍ବା “ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହିନ୍ଦ୍ରା” ସହ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦୃଶ ଯେକୌଣସି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ବିରତ ରହିବେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ/କିମ୍ବା ସେବାଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦୀମାନଙ୍କର ବୋଲି ଭୁଲଭାବେ ପ୍ରତିପାଦନ କରାଯାଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେପରି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରାଯାଏ, କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକ ବାଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ କିମ୍ବା କୌଣସି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ କରାଯାଏ ।

(c) ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସ୍ୱୟଂ, ତାହାର ସେବକମାନେ, ପ୍ରତିନିଧିମାନେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ, ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ପଞ୍ଜୀକୃତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ “ମହିନ୍ଦ୍ରା” ର 338997 ଅନୁସାରେ ମୁକ୍ତମାକାରୀଙ୍କ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ “ମହିନ୍ଦ୍ରା” ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବାରୁ, ବିବାଦୀୟ ଶବ୍ଦ/ଚିହ୍ନ “ମହେନ୍ଦ୍ରା” ଏବଂ/କିମ୍ବା “ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା” କିମ୍ବା ମୁକ୍ତମାକାରୀଙ୍କ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସହ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଥିବା ସମାନ କୌଣସି ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ଚିହ୍ନ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ବିରତ ରହିବେ ।

ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1058 /1998, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା 2 ଡିସେମ୍ବର, 1998 ତାରିଖର ଏହାର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଦେଶର ସମ୍ପର୍କିତ ଅଂଶ ନିମ୍ନପ୍ରକାରେ:

“ଆମ ମତରେ, ମାନ୍ୟବର ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା କମ୍ପାନୀର ପଞ୍ଜୀକୃତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ରହିଛି । ଅପିଲକାରୀମାନେ ‘ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା ପେପର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍’ ନାମରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଯାହା ପାଇଁ କମ୍ପାନୀଟି 1994 ମସିହାରେ ନିଗମିତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ମାନ୍ୟବର ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏପରି କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ଅଭିଲେଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ଯହିଁରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ କେତେ ପରିମାଣରେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ ।”

ଆହୁରି, ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା କାରଣକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ତେଣୁ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି.ଏନ୍. ମିଶ୍ରଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ମୁଖ୍ୟ ସାର ଥିଲା ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାଟି ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ଉଲ୍ଲଂଘନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନୁହେଁ; ବରଂ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ସେବାକୁ ଅନ୍ୟର ବୋଲି ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅଟେ । ପକ୍ଷଦ୍ୱୟ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ ହେଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀରେ କୌଣସି ସାଦୃଶ୍ୟ ନଥିବା ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉପଭୋକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାରଣା କିମ୍ବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ମତାନୁସାରେ, ଠକେଇ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟବାହୀନକୁ ଅବାସ୍ତବ ଅର୍ଥରେ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; ଏହାକୁ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଓ ପରିସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦେଲେ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ 1974 ମସିହାରୁ “ମହେନ୍ଦ୍ରା” ବ୍ୟାପାରିକ ନାମ ବ୍ୟବହାର କରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଉତ୍ପାଦରେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଅନ୍ତତଃ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏହି ନାମର ଏକଚେଟିଆ ବ୍ୟବହାରର ଦାବି ଉଠେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ମାମଲାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ଦାଖଲ କଲେ ଯେ, ଠକେଇ ଦାବିକୁ ବିଚାର କରିବାବେଳେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଭ୍ରମ କିମ୍ବା ପ୍ରଚାରଣାର କେବଳ ସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହାର ସମ୍ଭାବ୍ୟତା । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଓ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଦାଖଲ କଲେ ଯେ, ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ମଞ୍ଜୁର କରିବା ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ନଥିଲା; ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ।

ଏହାର ବିପରୀତରେ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବରିଷ୍ଠ ଆଇନଜୀବୀ ଶ୍ରୀ ଆର୍.ଏଫ୍. ନରିମାନ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଆଦେଶ ସୁପରିଚିତ ଆଇନଗତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଯଥାଯଥ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ନରିମାନ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ମହେନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହେନ୍ଦ୍ରା ପେପର ମିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିବରଣ ପତ୍ରକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ବ୍ୟାପାରିକ ମହଲରେ ମୁକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ ‘ମହିନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହିନ୍ଦ୍ରା’ ନାମ ସହ ଜଡ଼ିତ ବିପୁଳ ଖ୍ୟାତି ଓ ସଭାବନାର ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତାନୁସାରେ, ସାଧାରଣ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଓ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି ଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନରେ ଏହି ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ

‘ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା’ ଗୋଷ୍ଠୀର ସହଯୋଗୀ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ । ବିଦ୍ବାନ ଆଇନଜୀବୀଙ୍କ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, କମ୍ପାନୀର ଅଂଶଧାର ବିକ୍ରୟ ମାଧ୍ୟମରେ ନିବେଶକମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ଯେତେ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ତାହାର କାରଣ ହେଉଛି ପ୍ରତିବାଦୀ କମ୍ପାନୀକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ସଦୃଶ ନାମ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଆଇନଜୀବୀଙ୍କ ଆହୁରି ଉପସ୍ଥାପନା ଥିଲା ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ କମ୍ପାନୀର ବ୍ୟବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନାହିଁ । ବିଦ୍ବାନ ଆଇନଜୀବୀ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ମୁକଦ୍ଦମାକାରୀ ସଫଳତାର ସହିତ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରଥମଦୃଷ୍ଟିରେ ମାମଲା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଆଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଗଲେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାପାର ଓ ବାଣିଜ୍ୟରେ ଅପୂରଣୀୟ କ୍ଷତି ଓ ହାନି ହେବ । ଶ୍ରୀ ନରିମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନା ଅନୁଯାୟୀ, ଶିକ୍ଷିତ ଏକକ ବିଚାରପତି ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଥିଲା ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 105 ର ଖଣ୍ଡ (c) ରେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନର ବ୍ୟବହାରରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଠକେଇ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ମାମଲା, ଯାହା ବାଦୀଙ୍କ ପଞ୍ଜୀକୃତ କିମ୍ବା ଅପଞ୍ଜୀକୃତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ସହ ସମାନ କିମ୍ବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦୃଶ, ସେହି ମାମଲାର ବିଚାର କରିବାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ଜିଲ୍ଲା ଅଦାଲତଠାରୁ ନିମ୍ନ କୌଣସି ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଧାରା 106 ଯେଉଁଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କିମ୍ବା ଠକେଇ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉପଲବ୍ଧ ଉପଶମ ଗଣନା କରାଯାଇଛି, ଖଣ୍ଡ (c) ଉପଧାରା (2) ରେ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ:

" ଉପଧାରା (1) ରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷତି (ନାମମାତ୍ର କ୍ଷତି ବ୍ୟତୀତ) କିମ୍ବା ଲାଭର ମାଧ୍ୟମରେ ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ -

XXX

XXX

XXX

(c) ଏକ ଠକେଇ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ମାମଲାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଛି—

(i) ଯେ, ସେ ମାମଲାରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନର ବ୍ୟବହାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ସମୟରେ, ସେ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ ନଥିଲେ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ବ୍ୟବହାରରେ ଥିଲା ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଆଧାର ନଥିଲା; ଏବଂ

(ii) ଯେତେବେଳେ ସେ ମୁକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେଲେ, ସେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନର ବ୍ୟବହାର ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ । "

ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥାଏ, ତାହା ହେଉଛି, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ, ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କ ଆବେଦନ ମଞ୍ଜୁର କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ତୁଟି କରିଛନ୍ତି କି?

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମୟେ ସମୟେ ଅସଂଖ୍ୟ ମାମଲାରେ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି । ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ, ଏହି ବିଷୟ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କିଛି ସ୍ୱୀକୃତ ମାନଦଣ୍ଡ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ରଖି, ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ସ୍ୱୀକୃତ କିଛି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଏପରି କୁହାଯାଇପାରେ; ଯେ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟରେ ପ୍ରତାରଣା କିମ୍ବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି କି ନାହିଁ, ଏବଂ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀ ଏହା କହିବାକୁ ଅଧିକାରୀ ନୁହେଁ ଯେ ଚିହ୍ନଟି ପ୍ରତାରଣା କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ; ଯେ, ପ୍ରତାରଣା କିମ୍ବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଥିବା କିମ୍ବା ତାହାକୁ ଦୂର କରିପାରୁଥିବା ସମସ୍ତ କାରକଙ୍କୁ ସମିକ୍ତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଯେ, ସାଧାରଣ ଭାବେ କହିଲେ, ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା କାରକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ବଜାରର ସ୍ୱଭାବ, ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ, ଖ୍ୟାତିର ପରିମାଣ, ବ୍ୟାପାରିକ ବିତରଣ ମାର୍ଗ, ବ୍ୟାପାରର ସାଧାରଣ ପ୍ରବାହରେ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମକା ଉପାଦ ବିଶୋଧନ କମ୍ପାନୀ ବନାମ *ସାକ୍ରିଲା ଖାଦୁ ସାମଗ୍ରୀ ଲିମିଟେଡ୍*, [1960] 1 SCR 968 ମାମଲାରେ, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ, "ପ୍ରତିସ୍ପର୍ଧୀ ଦୁଇଟି ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ଏତେ ସଦୃଶ କି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଠକେଇ କିମ୍ବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, ଏହା ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିର ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହି

ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସାଧାରଣ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଓ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତିଶକ୍ତି ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁଡିଗା ଏବଂ ଗୁଲକୋଭିଗା ନାମକ ଦୁଇଟି ଚିହ୍ନର ସମଗ୍ର ଗଠନାତ୍ମକ ଓ ଧ୍ବନିଗତ ସଦୃଶତା ଠକେଇ କିମ୍ବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରଖେ । ଦୁଇଟି ଚିହ୍ନ ଏତେ ସଦୃଶ କି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଠକେଇ କିମ୍ବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ, ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାବେଳେ ଧାରଣାର ସଦୃଶତା ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗିକ ବିଚାରଣୀୟ ବିଷୟ ।” ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ, “କୌଣସି ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ କ୍ରେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନେ ସେହି ସାମଗ୍ରୀର ନିର୍ମାତା କିଏ ତାହା ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ବିରୋଧରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିର ଉତ୍ତରରେ ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଚିହ୍ନରେ ଥିବା ଏକ କିମ୍ବା ଅଧିକ ସାଧାରଣ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସହିତ ଅନେକ ଚିହ୍ନ ରହିଛି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ନହୁଏ ଯେ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ବାରା ସେହି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବଜାରରେ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।”

(ଗୁରୁତ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଝାଣ୍ଡର ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ବନାମ ଆଣ୍ଡ୍ସ ଇଣ୍ଡିଆ ପ୍ରାଇଭେଟ ଲିମିଟେଡ୍, [1990] Supp. SCC 727 ମାମଲାରେ, ତିନିଜଣ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 29(2) ଏବଂ ପତ୍ରସ୍ବାମ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1957 ର ଧାରା 55 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ମାମଲାରେ ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 39 ନିୟମ 1 ଅନୁସାରେ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବିଚାର କରି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ:

ସାଧାରଣତଃ, ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କରାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ବାଦୀ ଦ୍ବାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଆଇନଗତ ଅଧିକାରର ଅସ୍ତିତ୍ବ ଏବଂ ତାହାର କର୍ତ୍ତୃତ୍ବ ଉଲ୍ଲଂଘନ—ଉଭୟ ବିବାଦୀୟ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତ ଥାଏ, ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରିତ ବିଚାରଣ ସମୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନିଶ୍ଚିତ ରହେ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରକାରର ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରତିକାରର ପ୍ରଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କିଛି ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଯାହା ଉଭୟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ବିବେଚନାଧୀନ ଥିବ । ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ।

“..... ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ମୁକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଫଳରେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ତାଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବା, ଯାହା ପାଇଁ ଯଦି ବିଚାର ସମୟରେ ଅନିଶ୍ଚିତତା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମାଧାନ ହୁଏ, ତେବେ ମାମଲାରେ ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବେ କ୍ଷତିପୂରଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ସୁରକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କିତ ଆବଶ୍ୟକତା ସହିତ ତୁଳନା କରିବା ଦରକାର, ଯାହା ହେଉଛି ତାଙ୍କ ନିଜ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଫଳରେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ତାଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବା, ଯାହା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବେ କ୍ଷତିପୂରଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଗୋଟିଏ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନ୍ୟଟି ସହିତ ତୁଳନା କରି ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ‘ସୁବିଧାର ସନ୍ତୁଳନ’ କେଉଁଠି ରହିଛି ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।”

ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରତିକାରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ପ୍ରଥମଦୃଷ୍ଟିରେ ମାମଲା ଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହେଲେ, ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାସ୍ଥିତିରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା । ଏହା ସହିତ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ସେ ନିଜର ବୈଧ ଅଧିକାର ବୋଲି ଭାବୁଥିବା କୌଣସି ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗରୁ ବିରତ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ବାଦୀ ରୋକିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଚାରଣୀୟ ବିଷୟ ଭାବେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ବିବେଚନା କରେ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ସେ ପୂର୍ବରୁ ଏହା କରୁଛନ୍ତି; ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିନଥିବା ମାମଲାରେ ଯେଉଁ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ, ସେଗୁଡ଼ିକଠାରୁ କିଛି ଭିନ୍ନ ବିଚାର ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ ।

XXX

XXX

XXX

ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିବେକାଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ ବିରୋଧରେ ଥିଲା । ଏପରି ଅପିଲରେ, ବିବେକାଧିକାରକୁ ଇଚ୍ଛାଧୀନ ଭାବରେ, ଖାମଖୁଆଳୀ ଭାବରେ କିମ୍ବା ବିକୃତ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ନ ହେଲେ, କିମ୍ବା

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ମଞ୍ଜୁର କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନଗତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଅଦାଲତ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ, ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ବ୍ୟତୀତ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଏହି ବିବେଚନାଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ । ବିବେଚନାଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ ବିରୋଧରେ ଥିବା ଅପିଲକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆଧାରିତ ଅପିଲ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଉପଲବ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଆଧାରରେ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ତାହା ଯଦି ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ସମ୍ଭବ ଥିଲା, ତେବେ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ସେହି ସାମଗ୍ରୀର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରି ଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ନାହିଁ । ସାଧାରଣତଃ, କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଯଦି ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ବିଚାର ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ବିଷୟକୁ ବିଚାର କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ବିପରୀତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥାନ୍ତେ, ଅପିଲ ଅଧୀନରେ ଥିବା ବିବେଚନାଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ବିଚାର ଅଦାଲତ ବିବେଚନାଧିକାରକୁ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥାଏ, ତେବେ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଭିନ୍ନ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତା ବୋଲି ମାତ୍ର ଏହା ବିଚାର ଅଦାଲତଙ୍କ ବିବେଚନାଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ, ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ (ମହୀଶୂର) ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ପୋଥାନ ଯୋଶେଫ୍, [1960] 3 SCR 713 ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର କହିଥିଲେ:

“..... ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, କିନ୍ତୁ ଚାର୍ଲସ୍ ଓସେଣ୍ଡନ୍ ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ଝାଞ୍ଜନ୍, (1942) AC 130 ମାମଲାରେ ଭିସକାଉଣ୍ଟ ସାଇମନ ଯେପରି ଅବଲୋକନ କରିଥିଲେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତର ଜଣେ ବିଚାରପତି ନିଜ ବିବେଚନାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ଦେଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ଅପିଲ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ଓଲଟାଇବା ସମ୍ଭବ ଆଇନ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଯାହା କେବଳ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମାମଲାରେ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗ ହେତୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ”

(ଗୁରୁତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଏସ୍. ଏମ୍. ଡାଇରେକ୍ଟ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ କାର୍ତ୍ତୁକ୍ତି (ଇଣ୍ଡିଆ) ଲିମିଟେଡ୍, [2000] 5 SCC 573 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ, ମକଦ୍ଦମାକୁ ଏକ “ଠକେଇ” କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଭାବେ ଧରି, ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଦେବା ପାଇଁ ବାଦୀ କି ଏକ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ମାମଲା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ମାମଲାର ତୁଳନାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଥିଲା କି ? ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ଏବଂ ଇଂଲଣ୍ଡର ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କର ଅନେକ ରାୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ:

“ ଏଠାରେ ବିଷୟଟି “ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା ” ପ୍ରଶ୍ନରେ ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକର ସାପେକ୍ଷ ଶକ୍ତି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ବିନ୍ଦୁ 5 ଅଧୀନରେ ଆଲୋଚିତ ହୋଇଥିବା ପରି, ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା ଏବଂ ଉଲ୍ଲଂଘନ ମାମଲାରେ ସାଦୃଶ୍ୟ କିମ୍ବା ସମାନତାର ପ୍ରମାଣ ଭିନ୍ନ ହୁଏ । ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା ମାମଲାରେ, ଅତିରିକ୍ତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଉପସ୍ଥାପନ କିମ୍ବା ବ୍ୟାପାରିକ ପରିଧାନ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ବରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇପାରେ । ଜାତୀୟ ସିଲେଇ ସୂତା କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଜେମ୍ସ ଚାଢ଼ିକ୍ ଏବଂ ଭାଇମାନେ ଲିମିଟେଡ୍, AIR (1948) Mad. 481 ମାମଲାରେ, ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା ମାମଲା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରେ ଜେମ୍ସ ଚାଢ଼ିକ୍ କମ୍ପାନୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଅପିଲରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ରାୟକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାତୀୟ ସିଲେଇ ସୂତା କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଜେମ୍ସ ଚାଢ଼ିକ୍ ଏବଂ ଭାଇମାନେ ଲିମିଟେଡ୍, AIR (1953) SC 357 ମାମଲାରେ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା ମାମଲାର ରାୟକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିପକ୍ଷ ପକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିପାରିବେନାହିଁ । ”

ସମାନ ସ୍ତରରେ, ହାଲସବେରୀ (ଗ୍ରେଡ୍ ମାର୍କସ୍, 4ର୍ଥ ସଂସ୍କରଣ, 1984, ଖଣ୍ଡ 48 ଅନୁଚ୍ଛେଦ 187) ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା କ୍ରିୟାରେ

“ନାମ, ଚିହ୍ନ କିମ୍ବା ସମ୍ପର୍କିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କର ସାଦୃଶ୍ୟର ମାତ୍ରା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନୁହେଁ; ତେଣୁ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନର ଉଲ୍ଲଂଘନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲା ସେହି ସମାନ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ସଫଳ ହୋଇପାରେ,

ଯେଉଁଠାରେ ‘ଭ୍ରାତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନା’ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲା ବିଫଳ ହୁଏ, କିମ୍ବା ତାହାର ବିପରୀତ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।”

ଅପରପକ୍ଷେ, କର୍ମ କହିଛନ୍ତି (* ଅନୁକ୍ଷେପ 16.12), ଯେଉଁଠାରେ ମୁକଦ୍ଦମାକାରୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପ୍ରମାଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ପଞ୍ଜୀକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅବୈଧ ଥିବାରୁ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ଉଲ୍ଲଂଘନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲା ବିଫଳ ହୋଇପାରେ; ତଥାପି ମୁକଦ୍ଦମାକାରୀ ଏହା ଦେଖାଇପାରନ୍ତି ଯେ ଚିହ୍ନଟିକୁ ଅନୁକରଣ କରି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ତାଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀକୁ ପ୍ରତିବାଦିଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀ ବୋଲି ଭୁଲ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ଶ୍ରେୟ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଗିକେନ୍ଦ୍ର, [1905] 22 RPC 601 (HL) ମାମଲାରେ, ଲର୍ଡ୍ ହାଲ୍ବରୀ ଭ୍ରାତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ମାମଲାର ବିଚାର କରୁଥିବାବେଳେ କହିଥିଲେ ଯେ, “ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ସମଗ୍ର ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି, ବସ୍ତୁଟିକୁ ତାହାର ସମଗ୍ରତାରେ—ସମଗ୍ର ବସ୍ତୁକୁ ଦେଖି—ଏପରି ସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ବୁଝାମଣା ଏବଂ ଯଥୋଚିତ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧୃଷ୍ଟି ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତୀତି ନାହିଁ ହେବେ କି ।”

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

କ୍ୟାଡିଲା ହେଲୁ କେୟାର୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ କ୍ୟାଡିଲା ଔଷଧ ନିର୍ମାତା ଲିମିଟେଡ୍ [2001] 5 SCC 73 ମାମଲାରେ ନିକଟରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ତିନି ଜଣିଆ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସହିତ ଏକ ଭ୍ରାତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଇନର ସ୍ଥିତିକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି:

“ ଡାଇକେମ୍ ମାମଲା, [2000] 5 SCC 573 ରେ କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସହ ଆମେ ସହମତ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଗତ ଚାରି ଦଶକର ରାୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛି ଯେ, ଭ୍ରାତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲାରେ ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦିତାମୂଳକ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ

ସାଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଠକେଇ କିମ୍ବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଜାତୀୟ ସିଲେଇ ସୁତା କମ୍ପାନୀ , AIR (1953) SC 35 ମାମଲା, ମକା ଉପାଦ ପରିଶୋଧନ କମ୍ପାନୀ AIR (1960) SC 142 ମାମଲା, ଅମୃତଧାରା ଫାର୍ମାସି AIR (1963) SC 449 ମାମଲା, ଦୁର୍ଗା ଦତ୍ତ ଶର୍ମା AIR 1965 SC 980 ମାମଲା, ଏବଂ ହଫମ୍ୟାନ୍-ଲା ରୋଡ୍ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ [1969] 2 SCC 716 ମାମଲାର ରାୟଗୁଡ଼ିକରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ । ଆମ ମତରେ ଭୁଲଭାବେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚି ଯେ ମୂଳ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପାର୍ଥକ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗିକ, ତାହାତେମ୍ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ “PIKNIK” ଏବଂ “PICNIC” ଏହି ଦୁଇଟି ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ଏହା ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରୟୋଗ କଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା (1) ସାଧାରଣ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟର କୌଣସି ବିଶେଷ ପକ୍ଷକୁ ନକଲ କରାଯାଇଛି କି? (2) ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ କିପରି ଏକତ୍ର କରାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଂଶ କିମ୍ବା ଅଂଶଗୁଡ଼ିକର ଅସାଦୃଶ୍ୟ ସମଗ୍ର ବସ୍ତୁକୁ ଅସାଦୃଶ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କି? ଏବଂ (3) ଯେତେବେଳେ ସାଧାରଣ ଉପାଦାନ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସାଧାରଣ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କରି ସାଧାରଣ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କି? ଉପରୋକ୍ତ ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାକୁ ମନେ ରଖି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି, ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ କିପରି ଲେଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଲିପିର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖି, ଏହା ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚିଲା (SCC ପୃଷ୍ଠା 597, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 39) ଯେ “ଉପରୋକ୍ତ ତିନୋଟି ଅସାଦୃଶ୍ୟକୁ ଧ୍ବନିଗତ ସାଦୃଶ୍ୟ କିମ୍ବା PIKNIK ପାଇଁ PICNIC ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାରରେ ଥିବା ସାଦୃଶ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବାକୁ ହେବ ।”

XXX

XXX

XXX

“ ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନଥିବା ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ଆଧାରରେ ପାସ-ଅପ୍ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବେଳେ ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରତାରଣାତ୍ମକ ସମାନତାର ପ୍ରଶ୍ନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ:

(a) ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଶବ୍ଦ ଚିହ୍ନ କିମ୍ବା ନାମପଟି ଚିହ୍ନ କିମ୍ବା ସଂଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶବ୍ଦ ଏବଂ ନାମପଟି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

(b) ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟର ମାତ୍ରା, ଧ୍ବନିଗତ ଭାବରେ ସମାନ ଏବଂ ତେଣୁ ବିଚାରରେ ସମାନ ।

(c) ଯେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବାଣିଜ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତି ।

(d) ପ୍ରତିଦ୍ବନ୍ଦ୍ବୀ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟର ପ୍ରକୃତି, ଚରିତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ସମାନତା ।

(e) ଯେଉଁ କ୍ରେତାମାନେ ଏହି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବହନ କରୁଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିଣିବାର ସମ୍ଭାବନା ରଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା, ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀ କ୍ରୟ କରିବା ଏବଂ/କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଯେତେ ପରିମାଣର ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରଖନ୍ତି ।

(f) ସାମଗ୍ରୀ କ୍ରୟ କରିବାର କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀ ପାଇଁ ବରାଦ ଦେବାର ପ୍ରକାର ।

(g) ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପାରିପାର୍ଶ୍ବିକ ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ପ୍ରତିଦ୍ବନ୍ଦ୍ବିତାମୂଳକ ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତାର ପରିମାଣରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇପାରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାରକକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାରକକୁ ସମାନ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ରାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ମକଦ୍ଦମାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ । ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରାଗଲା " ।

ସୁନ୍ଦର ପରମାନନ୍ଦ ଲାଲ୍‌ଖାନୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ *କାଲଟେକ୍ସ (ଇଣ୍ଡିଆ) ଲିମିଟେଡ୍*,
AIR (1969) Bombay 24 (V 56 C 5) ମାମଲାରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ

ଯେ, ଯଦି ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବେଦକଙ୍କ ଘଡ଼ି ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ଭାବରେ “କାଲଚେକ୍ସ ” ଚିହ୍ନକୁ ଦେଖନ୍ତି କିମ୍ବା ଶୁଣନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଭାବିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବେ ଯେ ସେହି ଘଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଭାବରେ “କାଲଚେକ୍ସ” ଚିହ୍ନ ଅଧୀନରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ତେଲଜାତ ପଦାର୍ଥର ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ, କିମ୍ବା ଅତି କମରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଭାବରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ କି ନୁହେଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ସମସ୍ତ କାରକଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତାରଣା କିମ୍ବା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବାକୁ ସୂଚିତ କରେ ।

ବାଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ମେସର୍ସ ପ୍ୟାରେ ଲାଲ୍ ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ, AIR (1985) ALLAHABAD 242 ମାମଲାରେ, ‘ବାଟା’ ନାମ ସହ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାର କିମ୍ବା ରୂପରେ ଗଦା, ସୋଫା କୁଶନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସମ୍ପର୍କିତ କରି ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାବିକୁ ବିଚାର କରି, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ “ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବାର କାରଣ ବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ତାଙ୍କର ଯେକୌଣସି ଉତ୍ପାଦରେ ‘ବାଟା ’ ନାମ ବ୍ୟବହାର କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ବାଦୀ ଏକ ପ୍ରଥମଦୃଷ୍ଟିରେ ମାମଲା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।” ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ “ ‘ବାଟା ’ ଶବ୍ଦଟି ବଜାରରେ ସୁପରିଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ନାମର ବ୍ୟବହାର କେବଳ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ମନରେ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ, ବରଂ ବାଦୀ-କମ୍ପାନୀଙ୍କୁ କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚାଇପାରେ । ବାଦୀ ଫୋମ୍ ଉତ୍ପାଦନ କରୁନଥିଲେ ବୋଲି ଏହା କହିହେବ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବଜାରଜାତ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକରେ ‘ବାଟା’ ନାମର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସୂଚକ ଅଟେ ।”

କିଲୋସ୍କର ଡିଜେଲ୍ ରିକିନ୍ ପ୍ରାଇଭେଟ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ବନାମ କିଲୋସ୍କର ପ୍ରେସ୍‌ଇଟାରି ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, AIR (1996) Bombay 149 ମାମଲାରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ଅନୁସାରେ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ‘ ଚିହ୍ନର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ଵାରା ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପରିସରକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ।

“ ସୁବିଧାର ସହଜତା ଯୋଗୁଁ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ପକ୍ଷରେ ପରିସ୍ଥିତି ସମାନ ଭାବରେ ସହଜିତ ଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପିଲରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରତିକ, ଯେଉଁଠାରେ ‘କିଲୋସ୍କର’ କମ୍ପାନୀ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ବ 50 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ରହିଆସିଛି । ସେମାନଙ୍କ ନିଜସ୍ବ ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ‘କିଲୋସ୍କର’ ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ଭାବେ ନୁହେଁ, ବରଂ ବ୍ୟାପାରିକ ଶୈଳୀର ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି; ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ‘କିଲୋସ୍କର’ ଶବ୍ଦରେ କେବଳ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଓ ସଭାବନା ଅର୍ଜନ କରିନାହାନ୍ତି, ବରଂ ଏହା ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କର ପଞ୍ଜୀକୃତ ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଅଭିଳେଖରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି ଯେ ‘କିଲୋସ୍କର କମ୍ପାନୀ ଗୋଷ୍ଠୀ’ ଦ୍ବାରା ବିଶାଳ ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି । ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟର ପରିମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଳେଖରେ କିଛି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଦ୍ବିତୀୟ ଅପିଲକାରୀ ସଦା ସର୍ବଦା ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟିକ ସୁନାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧିକାର ସୁରକ୍ଷା କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ‘କିଲୋସ୍କର’ ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟାପାରିକ ନାମ କିମ୍ବା ବ୍ୟାପାରିକ ଶୈଳୀର ଅଂଶ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ବାରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଜାରି ହେବା ଫଳରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପିଲରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କର୍ପୋରେଟ୍ ନାମର ଅଂଶ ଭାବେ ‘କିଲୋସ୍କର’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ନ କରି ଅପିଲକାରୀମାନେ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉନାହାନ୍ତି । ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯଦି ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପିଲରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନାମ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ବାରଣ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କର ସୁନାମ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସୁବିଧାର ସହଜତା ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନାହିଁ ।”

XXX

XXX

XXX

.....ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନର ପରିଣାମସ୍ବରୂପ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମ କିମ୍ବା ପ୍ରତାରଣା ହେବାର ପ୍ରକୃତ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମରେ ବାଦୀଙ୍କ କ୍ଷତି ହେଉଛି କି ନାହିଁ । ପକ୍ଷଦ୍ବୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ତୁଳନା କରିବାର ବାହ୍ୟ ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠ ପରୀକ୍ଷାରୁ ଗୁରୁତ୍ବ ସରି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମନୋଭାବ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହୁଏ, ଯେ ସେମାନେ ଭ୍ରମିତ ହେବେ କି ନାହିଁ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ । ସମୟ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହାସଲ କରିବା କାରଣରୁ, 'କିଲୋସ୍କର' ବ୍ୟାପାର ଚିହ୍ନଟି ଦ୍ବିତୀୟକ ଅର୍ଥ ଅର୍ଜନ କରିଛି ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ ଏକ ଶବ୍ଦରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଶ୍ରୀ କେନ୍ ଯେଉଁ ରାୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲା ସହ ସମ୍ପର୍କିତ; ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ପରି, ଯେଉଁଠାରେ ବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ଉଭୟଙ୍କ ଦ୍ବାରା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଛି, ସେପରି ମାମଲା ସହ ନୁହେଁ । ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପିନ୍ ଠାରୁ ପିଆନୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ, ଯାହା ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କର ସଂଘ ସ୍ଥାନକପତ୍ରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧାରାଗୁଡ଼ିକରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଆରମ୍ଭ କରିନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପିଲରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସଂଘ ସ୍ଥାନକପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ପରି, ସେଥିରେ ଥିବା କିଛି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧାରା ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସହ, ବିଶେଷକରି ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 6 ଏବଂ 7ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସହ, ମେଳ ଖାଉଛି ।"

ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ମାନଦଣ୍ଡରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାକୁ ବିଚାର କଲେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୁକଦ୍ଦମାକାରୀ ପାଞ୍ଚ ଦଶକରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ତାଙ୍କ କମ୍ପାନୀ/ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ "ମହିନ୍ଦ୍ରା" ଏବଂ "ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି ନାମ ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା ବାଣିଜ୍ୟିକ ମହଲରେ ଏକ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଏବଂ ଦ୍ବିତୀୟକ ଅର୍ଥ ଅର୍ଜନ କରିଛି । ଲୋକମାନେ 'ମହିନ୍ଦ୍ରା' ନାମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାନର ପଣ୍ୟ ଏବଂ ସେବା ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ କରିବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ବାରା ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ ମହଲରେ ଏହି ନାମର ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଯେକୌଣସି ପ୍ରୟାସ ମକ୍ଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ କମ୍ପାନୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ସହିତ ଏକ ସମ୍ପର୍କ ଥିବାର ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ଏବଂ

ସମ୍ଭାବ୍ୟତଃ ସେହିପରି ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଏପରି ବ୍ୟବହାର ମୁକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ । ନିଶ୍ଚିତଭାବେ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମୁକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ 'ଭ୍ରାତ ଉପସ୍ଥାପନା' ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାବି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ କି ନାହିଁ, ତାହା ମାମଲାରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯିବ । ତଥାପି, କେବଳ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ବିଚାର କରିବାର ସୀମିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯଥାସ୍ଥିତି ବଜାୟ ରଖିବା, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ମୁକଦ୍ଦମାକାରୀ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଥମଦୃଷ୍ଟ୍ୟା ମାମଲା ଏବଂ ଅପୂରଣୀୟ କ୍ଷତିର ସମ୍ଭାବନା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରତିବାଦୀ-କମ୍ପାନୀ, ଯାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିନାହିଁ, ତାହାକୁ ତାହାର ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ "ମହେନ୍ଦ୍ରା" କିମ୍ବା 'ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା' ନାମ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ବିରତ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଜାରି କରିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ କରେ । ତେଣୁ, ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ *ହାରା/ ଜାରି* ହୋଇଥିବା ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପିଠଙ୍କୁ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ହୋଇଥିବା ଆଲୋଚନା ଏବଂ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହି ରାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟ କେବଳ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ । ତେଣୁ, ଏହି ଆବେଦନକୁ ବ୍ୟୟ ସହିତ ଖାରଜ କରାଗଲା । ଶୁଣାଣି ଶୁଳ୍କ 15, 000 ଟଙ୍କା ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ।

ବି କେ କେ ଟି

ଆବେଦନକୁଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ତୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୁକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ମହେନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ରା ପେପର ମିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଆଣ୍ଡ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଲିମିଟେଡ୍

[ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଡି. ପି. ମହପାତ୍ର]

ଭାଷାନ୍ତର :

ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।